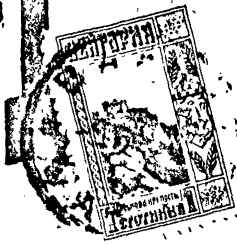

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

ТУКЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева.Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ЦИТКОВЪ.Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“, въ здан. на Т. Живковъ

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и бирнич. обявления за 1 път по 3 ст., за 2 пъти 10 ст. на думка.

Българска Народна Банка — Варненски клонъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 24961.

гр. Варна, 5 август 1915 год.

Българската Народна Банка, Варненски клонъ, обявява, че на 17 август 1915 год. въ 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ помещението на сѣщия клонъ ще продава на публиченъ търгъ слѣдните недвижими имоти: 1) Лозе въ село Кара-Хюсеинъ, въ мѣстността „Вехти лоза“, отъ 8 ара, съ първоначална оцѣнка 50 лева; 2) Лозе въ сѣщия мѣстностъ и мѣстностъ, отъ 8 ара, съ първоначална оцѣнка 50 лева; 3) Нива въ сѣщия мѣстностъ въ мѣстността „Скчанлъкъ“, отъ 7 декара и 6 ара, съ първоначална оцѣнка 350 лв; 4) Една четвъртъ часть отъ едноетажна панитова къща въ Варна, II участъкъ улица „Одесусъ“, при сѣсѣди: Наслѣдниците на Петръ Апостилиди, Никола Дафиницъ, Народната Банка и улица „Одесусъ“, съ първоначална оцѣнка 4000 лева; 5) Къща панитова отъ една стаи и килерче, въ I участъкъ на гр. Варна, ул. „Португалска“, № 114, при сѣсѣди: Аврамъ С. Флѣвъ, Дикранъ А. Девектовъ и улицитѣ: „Св. Параскева“ и „Португалска“, съ първоначална оцѣнка 2000 лева; 6) Лозе въ мѣстността „Чаиръ“, отъ 3 декара и 1 аръ, при сѣсѣди: Наумъ Илиевъ, Стоилъ Арабаджиевъ, Петъръ Николовъ и пѣтъ, съ първоначална оцѣнка 750 лева; 7) Къща въ V участъкъ, на гр. Варна, на улицитѣ „Раковска“ и „Ангелъ Кичевъ“, № 10, отъ три стаи и мутвакъ, съ празно дворно мѣсто 114.10 кв. м., съ първоначална оцѣнка 4000 лева; 8) Празно мѣсто въ V участъкъ на гр. Варна, на улица „Оборище“ № 15, при сѣсѣди: Матей Калудовъ, Георги Пв. Самоковски, Симеонъ Георгиевъ и улица „Оборище“ отъ 240 кв. м. съ първоначална оцѣнка 3600 лева; 9) Къща масивна въ гр. Варна, V участъкъ, улицитѣ „Войнишка“ и „Раковска“, № 5, отъ 4 стаи, салонъ, мутвакъ, изба и двѣ пристройки, съ първоначална оцѣнка 30,000 лева.

Залогъ за правоучастие въ търгътъ се внася 10%.

Продажбата влиза въ сила слѣдъ утвърждаването ѝ отъ Централното Управление на сѣщата Банка.

Перетъргъ не се доушца.

Отъ Варненския Банковъ клонъ.

Съ насъ, или противъ насъ.

Международното положение на гръцкото кралство, слѣдъ подаване нотата ултиматумъ отъ страна на четворното съглашение, се характеризира чръзъ алтернативата „съ насъ, или противъ насъ“ — тъй сполучливо изразена оня денъ отъ органа на демократическата партия.

Съ този смѣлъ и рѣшителенъ жестъ, достойно съответстващъ на силата и значението на неговия непоередственъ авторъ Велпкобритания — Гърция се поставя въ неизбежната дилема или да приеме предложението на Антантата и направи пужднитѣ териториални отстъпки на България, или да се обяви за врагъ на Съглашението, орѣщу което могатъ да се допуснатъ всички прийоми на воюващъ противникъ.

Отчаянитѣ викове на гръцката преса, заканиитѣ на Константиана, шумовотѣ за министерска криза, всичко това показва, че Гърция се намира въ твърдъ критическо положение, изхода отъ което трѣбва да се очаква въ недалечно бъдеще.

Възможнитѣ случаи сж два — или тя доброволно да се съгласи и прѣдаде исканитѣ отъ нея крайбрежни територии отъ Струма до Мѣста, или да откаже това, като чръзъ този си отказъ постави Англия въ необходимостъ да ги окупира насилствено. Срѣденъ пътъ нѣма! Тамъ гдѣто сж ангажирани прѣстижа и интереса на четири велики сили, нemoжъ да се мисли

за никакъвъ компромисъ. Дори и да има нѣкакъвъ срѣденъ модусъ, съглашението една ли би прибѣгнало до него слѣдъ категоричния ултиматумъ отправенъ до Гърция.

Ако направихме това широко отклонение, въ характеризиранието международното положение на срѣдното кралство, сторихме го съ единствената цѣль, по-добъръ и по-начерпателно да опрѣдѣлимъ нашето такова.

На всички насъ много добръ е извѣстно какво цѣль Съглашението съ прѣдложението да му бжде отстъпена врѣменно източна Македония. Това е половината отъ цѣната, орѣщу която ние ще трѣбва да се ангажираме въ една война противъ Турция, до пълного прѣдаване Цариградъ и Проливитѣ въ ръцѣтъ на съюзницитѣ.

Ето защо, въроятни сж, нѣщо повече — пророчески сж думитѣ на нѣкои наши държавници, че страшия въпросъ — „съ насъ, или противъ насъ“ — отправенъ днесъ противъ Гърция, ще бжде утрѣ насоченъ и противъ насъ. На това можемъ да наблегнемъ и ние като на нѣщо, което ще се случи съ неизбежна необходимостъ. Нѣма да се изминатъ повече отъ десетина дни и ще изтече срока на мораторнума, спечеленъ отъ нашето правителство, съ възражението му, че то ще даде отговоръ на нотата на Съглашението слѣдъ отговора на Сърбия и Гърция. Срѣбскиятъ отговоръ ни е вече извѣстенъ — налитѣ съюзници отъ 1912 год. оставятъ сѣдбинитѣ си въ ръцѣтъ на Великитѣ сили. Гръцкия отговоръ не е извѣстенъ, но това не е особно

важно. Бжде ли или не благоприятенъ за Съглашението — послѣдното все пакъ ще съумѣе да наложи това що иска и що му е необходимо.

Така че остава нашия редъ да дадемъ отговоръ чръзъ който да опрѣдѣлимъ нашето по-нататѣшно поведение. Едва ли е имало другъ моментъ въ историята на нашето кратко съществуване като държава, тъй критически, както настоящия. Прѣдъ него се губятъ и съединението и независимостта, и войната съ Турция и 16 юний и веѣки другъ моментъ, при който се е изисквало повече самообладание и тактъ отъ нашитѣ държавници. „Внимавайте добръ“ е казалъ Едуардъ Грей, на пълномощнитѣ министри на Българскитѣ държавници — „съ вашето държане поставяте на карта бъдещето на своето отечество. Втора европейска война слѣдъ настоящата нѣма да има.“

Свѣта на мажрия английски държавникъ е повече отъ красно рѣчивъ за да убѣди веѣки единъ отъ насъ въ критичността на момента и да прицѣпи неговата важностъ.

На нашитѣ държавници се налага мажростъ и тактъ много повече отъ веѣки другъ пътъ. Веѣки единъ необмисленъ жестъ е гибеленъ за насъ, веѣка една невнимателностъ може да ни блѣсне по пътя на катастрофата. Правителството трѣбва да прѣцѣпи добръ шансоветѣ за успѣхъ на веѣка една отъ воюващитѣ страни, а сжщо и изгодитѣ отъ присъединяване къмъ която и да е отъ групировкитѣ и слѣдъ това смѣло да поведе цѣлия народъ къмъ реализиране на нашитѣ национални идеали.

Изтрийте сълзитѣ ни!

„Сбогомъ, България, ти изгуби най-хубавото цѣѣте на своя буква — ти изгуби златна Добруджа.“

Изтерзаната душа на единъ за пасонъ добруджанецъ, бѣ сложила горнитѣ редове на вѣнчицата на единъ отъ вагонитѣ, които влачеха 44 полкъ отъ срѣбската граница за демобилизация.

Добруджанци — тия хора на високия стоицизмъ, проявенъ гдѣто тѣхнитѣ полкове се явиха, ставаха роби. Колкото и да ги измѣчваше тая чиста мисль, тѣ пакъ не прѣставаха да мислятъ за майка България и на збогуване, плакаха за нейната участъ съ честото сърдце на дълбоко любящъ майка си синъ. Тѣ плакаха за нея — за хубавата България, която за безчетнитѣ имъ жертви ги хвърлише въ робство; тѣ плакаха за нея, кѣйкейли се въ вѣчна прѣданаостъ.

Вѣстета за върломното нахлуване на ромжницитѣ въ тѣхнитѣ огнища свари добруджанци въ ония люти бойове, въ които храбростта на българина бѣ стигнала върха на своето развитие, тая вѣстъ смути може би веѣкиго, но не смути само добруджанци.

На височинитѣ около Султанъ тепе, гдѣто бѣше изпратенъ единъ полкъ въ подкрѣпа на 44 полкъ, тази подкрѣпа се обърна на разколебание. Подкрѣпата искаше да напусне и напусна позицитѣ, но 44 полкъ — добруджанци, останала на своя постъ, — браниха до послѣденъ моментъ мила България и отъ височинитѣ пращаха мисленно своитѣ привѣти на поруганитѣ си вече отъ коварния ромжанецъ сѣмѣйства, заявявайки, че още отечеството има нужда отъ тѣхъ!

Тѣ бѣха герои. Тѣхъ гърдитѣ имъ обличеха съ орденитѣ на храбростта, но днесъ тѣ сж роби и веѣки поплувко — ромжанецъ може да се гаври съ гордостта на България.

Каква сѣжба!

Въ този кѣтъ — български рай, отъ Дунава до Черно море, днесъ нѣма вече герои на Селпоглу, Петра, Бунаръ Хисаръ, Одринъ, Калиманци, Султанъ тепе. Днесъ има само безмѣлвни роби — роби, по участъ по-грозна отъ тази на дѣдитѣ имъ въ „варварското“ турско робство.

Училищата затворени. Училищнитѣ пособия и библиотеки до цѣнзирани поругани. Общественитѣ набища, гори, училищнитѣ и обществени имоти сж подхвърлени на хунско похищение. Данѣцитѣ се събратъ въ четворни размѣри, не смѣтайки безчетнитѣ официални и неофициални рушветчийски облови. Населението се третира по най-бруталенъ начинъ, какъвто въ други страни едва ли е познатъ. Чиниовничеството има едно велико невежество за назначението си. Адвокатството е единъ хищнически институтъ, който изсмуква и послѣднитѣ сокове.

Трауръ — пълненъ трауръ. „Културна“ Ромжния, която отъ папагастство има законъ за покровителство на животни, не може да роди единъ законодатель, който да приравни добруджанци, поне, съ животнитѣ досежно тѣхното покровителство. На добруджанци е запрѣтено да четатъ български вѣстници и веѣки, които има тая смѣлость бива подхвърленъ на най-голѣми неприятности и прѣсѣлвания. А Добруджа — тя е пълна съ интелегентенъ свѣтъ, който жадней за просвѣщеніе. Сианетра — старото огнище на просвѣщеніе, както Добричъ, Балчикъ, Каварна и Тугранъ иматъ едно гражданство по интелектъ, далечъ

надминаващо който и да е провинциален град на нашия „културотрегер“.

Хубавите прави и чисти български морал са замънени от разточителността и безпозволеността на разврат. Безчестно вече дъвници са жертви на развратеността, а при възможност, като офицерски мъжички пръвотрогачи протести и на тия нещастници.

Днес Добруджа е онай рѣдка хубавица, която, въ красивият свои гърди, носи коковит чад и която денонощно проливайки сълзи чака—чака да дойде лѣкарят, който ще ѝ даде опасителното лѣкарство.

Българо, отрий войнитѣ сълзи.
Добруджанецъ

Дневни новини.

Общонационален кабинетъ. Почти всички опозиционни партии като имат прѣдвид, извънредно критическото положение въ което е поставена страната, а също и прѣдстоящитѣ нови усложнения — при сдѣлване отговор на нотата на четворната антапта — настояват за съставяне общъ коалиционен кабинетъ. Правителството, обаче, въ лицето на г. Д-ръ Радославовъ, реагира срѣщу това, като лансира идеята за короненъ свѣтъ.

По всичко изглежда обаче, че въ случай на едно ориентиране на нашата политика въ полза на Съглашението, реконструкцията ще се наложи. Това ще стане по три съображения: първо да се попълни празнината, която ще се образува отъ излизането на Тончевиститѣ и частъ отъ Стамболиститѣ отъ кабинета, второ за умиротворение на страститѣ и успокоение на общественото мнѣние и трето за повдигане на кредита ни прѣдъ силитѣ отъ Съглашението.

Въ случай, че запазимъ и за бъдеще политиката на сега практикуваната неутралитетъ, за реконструкция и дума не може да става. Въ всѣки случай, образува ли се или не общопартиен кабинетъ, нашия искренъ свѣтъ къмъ политическия ни мѣже — повече тактъ и патриотизмъ. Въ еднотипието и възраста въ управлението на страната е гаранцията на нашия успѣхъ.

Празника „2-й Августъ“ т. год. се опразднува по единъ небивалъ тържественъ начинъ. Въ него се смѣси и паметта на Огюстъ Паний, понеже прихода отъ празника бѣ отреденъ за фонда „Паний“. Замислено бѣ едно рѣдко морско тържество, но пека кажемъ „добрѣ замислено“—лошо изпълнено. Българската черта на неразпоредителност бѣ проявена най типично на 2 августъ. Не бѣ взето прѣдъ видъ никакъ обстоятелството, че тържеството ще се извършва при грамадна публика, за да се взематъ нужнитѣ мѣрки за порядѣкъ. При качването въ лодкитѣ бѣ страшна галиматия. Мѣчно ли бѣше да се нажбритъ повече лодки, да се сложи на всѣка лодка надписъ: за „Надежда“, за „Царъ Фердинандъ“, за „милопооскитѣ“ и пр., да се устрои още една скелечка за качване, та да владѣе порядѣкъ при качването, па да остане доволна и публиката. Желателно бѣ г да флотскитѣ офицери понеко да се занимаватъ съ уредбата на увеселението, за което се бѣха ангажирани. Иначе нѣмаше приходъ да бѣже 5000 лева, а 20,000 лв. Забѣлзана черта е въ нашитѣ увеселения, че уреднитѣ бързатъ да се прѣтупа увеселението, за да се патапуцватъ въ салона на бюфета. За тази цѣль г-да флотскитѣ офицери демонстративно разтуриха въ салона художествената изложба на талантливия художникъ Аидро, единъ отъ малцината наши художници, дошли въ Варна да култивиратъ дебелитѣ варненски вкусове. Трѣбваше, проче, увеселението да се ознаменува и съ тѣхна постѣпка за хатѣра на танцуванитѣ пориви. Не е чудно слѣдователно, че когато салона се обзавеждаше тѣхъ добръ, тамъ долу на брѣга владѣше анархия и въ касата не падаха очакванитѣ суми.

Това тържество желателно е да става

всѣка година и пий исерено сърадваме тази инициатива. Цѣнейки високото му значение, пий пожелаваме до година по-блѣсково опразднуване, въ което дапо бждатъ взети прѣдъ видъ тази годишнитѣ грѣшки.

Комитета за фонда на сирацитѣ отъ войната 1912--1913 год. съобщава на Варненскитѣ граждани, граждани и гости, че въ недѣля на 16 тог устроива гражданско увеселение съ най-подбрана и подходяща за цѣльта програма, които ще публикуваме идната седмица. „Музикалната Китка“ отъ учащата младежъ отъ мѣстнитѣ гимназии и прогимназии ще изпълнива главната задача на увеселението.

Чистия приходъ отъ увеселението ще бѣже изключително за въ полза на фонда за подпомагане сирацитѣ оставали слѣдъ войната отъ Варненски Окрѣж.

Прѣдседателя на Комитета, Варнен. Окрѣж. Управителъ г. Д-ръ Т. Боевъ, поканва гражданитѣ за него денъ да почетатъ това увеселение съ присѣствитието си и както винаги пожертвуватъ своята лѣта, или трудъ, ако бждатъ цитоварени съ такъвъ.

Студентитѣ, родомъ отъ гр. Варна, намиращи се на ваканционенъ отпускъ, съ основали дружество за идейно сближение и културно развитие. За да набавятъ суми за своята каса, проектира да дадатъ вечеринка. Нашия приятелски свѣтъ къмъ нашитѣ бждаци съ граждани е да оставятъ това за другъ пътъ. Не сме ние противъ подобни начинания, но сега когато всички сме за грижени прѣдъ неизвѣстността на бждация денъ, да се говори за вечеринки, за идейни сближения и културно развитие — нѣкакъ странно звучи. Нека оставятъ това за по добри дни.

Панахида. Настоятелството на Македонско-Одринското опълченско д-во въ гр. Варна, поканва всѣки македонско-одринци, както и почитаемиѣ г. г. граждани и гражданки да присѣствуватъ на панахидата, която ще се извърши на 9 августъ Недѣля, въ 10 часа сутринѣта, въ катедралната църква „Усп. Прѣсв. Богородици“, по случай двадесетъ години отъ смъртта на незабравимия родолюбецъ, поборникъ, поетъ, народ. прѣдставителъ и революционеръ Трайко Китанчевъ, който тѣмко прѣди двадесетъ години, въ онай тъмна епоха на Макед. история, затвори очи на въки безъ да види осъщественъ идеала, за който бѣ посвѣтилъ живота си.

Нека всѣки послѣдователъ, приятелъ и познати на покойния борчески великанъ, присѣствуватъ на това печално тържество — панахида; нека още веднажъ българскиятъ народъ подчертае заслугитѣ на своитѣ воители по нати на борбата за неговата свобода...

При Държавната Подвижна Земледѣлческа Катедра въ града ни има наредена библиотека отъ разни земледѣлски чуждестранни списания и др. книги, които съ всѣкога на разположение на всички, които се интересуватъ да се запознаятъ по разни въпроси както по земледѣлството и неговитѣ отрасли, а така също и отъ другъ характеръ.

Библиотеката е отворена ежедневно отъ 8—12 часа прѣдъ обѣдъ и отъ 2—6 часа слѣдъ обѣдъ.

За Варненския градоначалникъ. Мѣстния вѣстникъ „Варненски новини“ често е пълепъ съ хвалби за Варнен. градоначалникъ М. Ташевъ. Хвалбитѣ, тѣх прѣкалени и искрени, по наше мнѣние по скоро уврѣчатъ репутацията на Ташева, нежели да го въздигнатъ. Обществото е обективно и е видѣло толкозъ много градоначалници, за да погледне на хвалбитѣ въ „Варнен. новини“ съ недоверие. Не знаемъ защо е увѣчепъ „В. новини“ отъ Ташева, но по наше мнѣние полицията при Ташева съвсѣмъ не е онай, която ни се прѣдставя. Има и убийства, убийцитѣ по които не съ заловени даже, има и обири, за които „В. новини“ не помечаватъ. До нашъ слухъ идатъ свѣдѣния, че въ самото градоначалство царува анархия, пѣли прѣписки се губѣли безслѣдно отъ заинтересовани лица, самата стража е дадена въ рѣцѣтъ на старшия, който съ улчеленъ нѣколко пъти въ прѣстѣпления, и пакъ се търпятъ отъ Ташева. На подвизитѣ на единъ неговъ приставъ, той не дава ухъ. Не

знаемъ кои съ причинитѣ, за дѣто той търпи всичко това. Ако това е отъ липса на инициатива, г. Ташеву липса най-важното качество за градоначалникъ, ако ли това е отъ лоши странични влияния, както се чува, толкозъ по-злѣ.

Споредъ една публикувана въ столичнитѣ вѣстници таблица за съставенитѣ по санитарната частъ актове въ София се види, че съ били съставени тамъ прѣзъ юлий 1915 год. за пещотити 27, за конфискувани продукти 36, за неизпълнение санитарни разпорѣби 55, за вземане проби 17 и за други нарушения 12. Всичко прѣзъ юлий 147 актове.

Желателно е г. Ал. Василевъ, днешнитѣ Варненски кметъ, поне сега като е въ краи на кметуването си, да издаде една заповѣдъ, съ която да постанови, щото и Варненското санитарно управление да почне да публикува въ краи на всѣки мѣсець такава вѣдомость. Практично е и обнародването имената на нарушителитѣ — за хвала на добросѣвѣстнитѣ.

Завѣщанието на Еизарха се отвори миналата седмица отъ специална комисия подъ прѣдседателството на министѣра на правосѣдието. За благотворителни и ученолюбиви цѣли съ завѣщани 525 хил. лева, както слѣдъва: 300 хил. за стипендии на Пловдивската и Соф. духовни семинарии, 150 хил. на Академията на наукитѣ, 30 хил. на Калюферската община, 20 хил. на училището „Иосифъ I“ въ Ловечъ, 10 хил. на прогимназията „Иосифъ I“ въ София, 5 хил. на мъжк. гимназия „Иосифъ I“ въ Разградъ, 5 хил. на църквата „Св. Стефанъ“ въ Цариградъ и по 2500 л. на Калюферската дружба въ София и д-во „Добриня—Иосифъ I“ въ Русе.

Изтрѣблението на арменцитѣ. Споредъ свѣдѣния, турскитѣ власти изгонватъ цѣлото арменско население отъ роднитѣ му огнища, подъ прѣдлогъ на „военни съображения.“ Изселването става пасица. Дългитѣ вериги отъ изгнаници арменци биватъ нападатъ отъ кюрдски чети и поголовно избивани. Други пъкъ съ издадени въ р. Мурадъ чай; трети умиратъ по пътищата отъ изтощение и мизерия. Страшна е била сѣчѣта въ Сивасъ и Диарбекиръ.

Отъ Цариградъ съ изпратени на заточение въ Диарбекиръ известиятъ арменски първенци Зограбъ, Мурадъ, Джихангомятъ, Зартаринъ и др. Първия умѣлъ по пътя отъ изгнаници, а за другитѣ нѣма извѣстие.

Кланета на арменци е имало също въ Марутинъ, Шабанъ и Карахисаръ. Цѣли градове като Киликия, героичния Зейтунъ, Чокъ Марзуванъ, Дюртъ Йолъ, Марашъ, Тарсусъ и пр. почти обезлюдени. Цѣлото арменско население се изпраща насилствено къмъ Месопотамия. Пѣтицата съ осѣани съ трупове и захвърлени и изоставени дѣца и старци, капали отъ изтощение. На всѣко сѣмейство се позволява да вземе само по една камила и едно магаре за прѣза прѣчасане най-необходимото. Изпращени съ също Адапазаръ и Бардизакъ, Арменскитѣ църкви съ прѣобърнати на джамии и казарми.

Значително е и заточаването на арменцитѣ отъ Цариградъ въ Анадола, за да бждатъ избити. Цариградския воененъ

сждъ кани Богосъ Набуръ паша, прѣдседателъ на арменската делегация въ Парижъ, па сждъ по обвинението, че работилъ за автономия на Армения и съдѣйствувалъ на доброволцитѣ въ Русия. Въ случай, че не се яви, ще бѣже осжденъ задочно. Търсятъ се и членове въ армен. благотвор. д-во въ Цариградъ, за да бждатъ сждени.

Арменската емиграция въ България отправя къмъ българския народъ горещъ апелъ за помощъ, въ който като излага турскитѣ жестокости надъ беззащитното арменско население, завършва така: „Единъ само жестъ на съчувствие; единъ енергиченъ протестъ, една само внушителна дума на българското правителство въ Цариградъ съ достатъчни да спратъ прѣстѣпната смъртоносна коса, съ която цариградскитѣ управници довършватъ своето дѣло по полетата и плавинитѣ на Армения.

Въ седма Варненска енория IV уч. въ избора за свещеникъ на 9 тог е кандидатиранъ и попъ Аврамъ Колевъ, бивши Балчикски енорийски свещеникъ, който бѣ екстерниранъ прѣзъ септември м. г. отъ ромѣнската властъ, защото отказъ да получава отъ Ромѣнски заплатата и неуроаде свѣтѣста си. Той бѣ изгоненъ отъ ромѣнската полиция въ Балчикъ съ думитѣ: „вий сте мари патриотъ, идете въ България да продавате патриотизмъ. тукъ за васъ нѣма мѣсто.“

Варненци, гласувайте за попъ Аврамъ Колевъ — той е голѣмъ патриотъ и високообразованъ свещеникъ, а вий добурувате съ всички сили агитирайте за него — съ това ще докажете, че сте истински патриоти.

Отъ групъ добруджани.

I Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1999.

Въ допълнение на обявлението ми № 1746 отъ 8.VII т. г., публикувано въ „Държав. вѣстникъ“ обявлявамъ, че продажбата на: къща находяща се въ гр. Варна, II уч. ул. „Съборна“ № 58, двуетажна, надъ маза, каменна масивка, покрита съ марсилски керемиди, първиятъ етажъ: отъ единъ догетъ, три стаи за живѣне, кухня и баня, а горниятъ петъ стан, салопче, тераса и кухня, застроена на 160 кв. м.; въ двора отдѣлна постройка—пералня отъ тухли, покрита съ ламарина и единъ кладенецъ, съиздаи отъ камъни; пералнята около 20 кв. метра, дворъ около 42 кв. м.; при сѣбди: запасния подполковникъ Юшенлийски, запасния подполковникъ Диковъ и отъ двѣтъ страни улица „Драгоманъ“ и „Съборна“ е почната на 29.VII т. г. и ще продължава до 28 августъ т. г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 ч. 50%.

Горния имотъ е собственостъ на покойната Юрд. Н. Киселкова отъ Варна, продава се по неподѣляемостъ. Първоначална цѣна 36000 лева съ намаление 50%.

Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 31 юлий 1915 год.

I Сждебенъ Приставъ: Д. Х. Ипановъ.

ПОКАНА.

Поканвамъ длѣжнитѣ на фирмата „Сюлейманъ Хаджи Бей & Ахмедъ Биджанъ“ да се издѣлжатъ въ едно непродължително врѣме, или да издадатъ записи срѣщу дълга си.

Въ противенъ случай, съгласно рѣшението на сжда, ще заведа срѣщу тѣхъ сждебни дѣла, съ което ще стане причина да се правятъ излишни разноски.

Синдикъ: Д-ръ В. Карамихаловъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявлявамъ, че по рѣшението на сжда, ще продавамъ на части или изцѣло находящитѣ се въ склада на несѣстоятелната фирма „Сюлейманъ Хаджи Бей & Ахмедъ Биджанъ“, марилски керемиди, най-доброкачествени, а също и нѣколко варели минерално машинно масло.

Желаящитѣ да купятъ тия стоки на цѣло или на части, да се отнесатъ до менъ, въ писанището ми до Варненски Окрѣж Сждъ.

Синдикъ: Д-ръ В. Карамихаловъ